



EL PERIÒDIC D'ANDORRA
Director: J. A. Rosell Pujol.
Subdirector: Joan Ramon Baiges.
Gerent d'AdP: Josep Segura.

Caps de Redacció: Roser Porta i Enric Guinart. **Política:** Enric Guinart i Iago Andreu. **Societat:** Aina Mauri, Irene Casasayas, Pepa Gallego i Marc Rodríguez. **Esports:** Iván Moure i Raia Mora. **Cultura i Espectacles:** Roser Porta i Andrés Luengo. **Agenda i Televisió:** Babet Espina. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco. **Maquetació:** Biel Rosell i Josep Capell (sistemes). **Fotomecànica:** Pako Temporado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marcel Tuyet i Laia Martínez. **ANDORRANA DE PUBLICACIONS:** Director Comercial: Adrià Lledo. **Publicitat:** Pilar Torralá, David Aunión i Xavier Farran. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz. EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els artistes hi exposen posicions personals.

Nadal de rebaixes en tots els sentits

Fins i tot la neu ha fet la seva aparició abans d'hora. Diuen que any de neus és any de béns. Que així sigui, perquè ens fa falta i ens convé. Comencem, doncs, a gaudir del Nadal blanc, o sigui, ple de músiques, llums, paisatges romàntics i regals per a tots. La crisi negra fins al moment no pot amb el Nadal blanc. Però alguns fenòmens revelen que aquests festes no son com les altres.

En primer lloc, es rebaiixen preus per tal que tots puguin comprar i, a més, es donen facilitats -ja que els bancs no ho fan- per poder pagar en diverses vegades els obsequis festius. Els empresaris es pensen dues vegades contractar personal temporer en aquests dies, perquè pensen que se'n poden sortir sense ells i tot això que s'estalviaran, però no està del tot clar que ho puguin fer. Fins i tot les llums nadalenes dels carrers diuen que son

de més baix consum, o sigui, que no il·luminen més enllà de les festes i si això no serveix únicament per anar a la baixa en el poder adquisitiu d'aquells que, en molts casos, ja es troben en números vermells. Naturalment, parlem per impressions, perquè ara les realitats són unes altres, però repetim que serà bo comprovar si les perduren o pateixen variacions, precisament en les pujades de gener i febrer.

Però no es tracta d'oferir un paisatge descoratjador, sobretot amb la seva preciositat. Les estacions d'hivern han obert la companyia setmanes abans, l'afluència d'esquiadors és bona i la presència de la neu està ja assegurada, a la vegada que promet recursos hidràulics i no sequera per a més endavant. El comerç reajusta preus, però està preparat i els consumidors compren igual però potser més barat. Realment, aquestes festes poden ser un baròmetre i un oasi temporal a l'espera del que està per venir. Experts ens diuen que hem de ser pessimistes. Per Nadal, es fa difícil, i potser és bo que sigui així per aturar el pessimisme amb un curt espai d'esperança fins que les llums de Nadal s'apaguin.

REBAIXAR EL CONSUM ÉS BO EN AQUESTES FESTES, TOT I QUE AGREUJA LA CRISI

nats i feliços unes festes que són molt nostres i íntimes per a tots, fent front a la crisi amb moltes dosis de bon humor. Perquè amb alegria i certa ironia hem de comprovar que, precisament ara que es revisen salaris i pensions, l'IPC baixa i el mateix podríem dir de l'euro i d'altres signes que

alerten el desenvolupament econòmic. Ja veurem si aquests índex s'aguanten més enllà de les festes i si això no serveix únicament per anar a la baixa en el poder adquisitiu d'aquells que, en molts casos, ja es troben en números vermells. Naturalment, parlem per impressions, perquè ara les realitats són unes altres, però repetim que serà bo comprovar si les perduren o pateixen variacions, precisament en les pujades de gener i febrer.

Però no es tracta d'oferir un paisatge descoratjador, sobretot amb la seva preciositat. Les estacions d'hivern han obert la companyia setmanes abans, l'afluència d'esquiadors és bona i la presència de la neu està ja assegurada, a la vegada que promet recursos hidràulics i no sequera per a més endavant. El comerç reajusta preus, però està preparat i els consumidors compren igual però potser més barat. Realment, aquestes festes poden ser un baròmetre i un oasi temporal a l'espera del que està per venir. Experts ens diuen que hem de ser pessimistes. Per Nadal, es fa difícil, i potser és bo que sigui així per aturar el pessimisme amb un curt espai d'esperança fins que les llums de Nadal s'apaguin.

Lectors

EL PERIÒDIC D'ANDORRA
Parc de la Mola, 10, 4a planta
(Escaldes-Engordany)

Fax:
736 210

Correu electrònic:
redaccio@andorra.elperiodico.

Andorrana de Publicacions, SA, com a autora col·lectiva d'EL PERIÒDIC D'ANDORRA, s'oposa i prohibeix expressament la reproducció dels seus continguts en la modalitat de revista o recopilacions de premsa (press-clipping) sense comptar amb l'autorització escrita de l'editor.

EL PERIÒDIC publica opinions, crítiques i suggeriments d'interès general, respectuosos amb les persones i les institucions. Les cartes han de tenir un mínim de 20 línies, si són massa llargues, podran ser extractades. Tot i així, resulta impossible publicar-les totes. No es mantindrà correspondència o contacte telefònic sobre aquestes cartes. Els lectors poden enviar les seves opinions per correu, fax o correu electrònic. Hi ha de constar nom cognoms, passaport o DNI, domicili i telèfon.

QUERRELS: Els lectors poden expressar les seves queixes a EL PERIÒDIC quan considerem que s'han vulnerat els principis recollits al Codi Deontològic, pel tractament que donem als mitjans informatius sobre els diferents temes.

Resposta a un 'Nom propi'

Com a president de Renovació Democràtica, permeti'm senyor director que li dirigeixi aquesta carta a vostè, ja que és la resposta a la crítica anònima que se'ns fa en la secció Noms propis del seu diari, i sou la persona de màxima responsabilitat que puc identificar d'aquest mitjà.

Discutir l'oportunitat d'un canvi, el de la llei electoral, és el que pretem, però per tal que el debat sigui fructífer cal tenir tots els elements, i n'hi ha alguns que volem aclarir:

1- La intenció de Renovació Democràtica és que aquesta llei s'apliqui per primera vegada a les properes eleccions comunals de l'any 2011, època en la qual esperem que ja ens haurem remuntat de la crisi, encara que l'impacte econòmic en els comuns no hi serà si no es vol, ja que l'únic que ha de fer és quedar-se amb un nombre senar de consellers, podent augmentar o disminuir.

2- Per tant, pel que fa a les eleccions generals, no seria fins a les de l'any 2013 -si tot va com ha d'anar, data en la qual la nova seu parlamentària, en principi, ja estarà acabada del tot, i que tal com s'ha dissenyat podrà encabir 42 parlamentaris- que certament representaran un sobrecoest, però assumir-lo valdrà la pena per a tot el país.

3- I pel que fa als avantatges que aportarà aquest canvi, tan sols en nombrem un: el poble andorrà tindrà l'oportunitat d'augmentar la seva representació en el Parlament, en els comuns i també en el Govern, no tan sols en quantitat, sinó que també en varietat, reflectint, d'aquesta manera, oportunament la realitat del mateix poble. Per nosaltres, és suficient i paga la pena. Sense més, sempre a la seva disposició.

Ricard de Haro Jiménez Escaldes-Engordany

Noms propis



Albert Roig
Director ANA

L'aparició d'un nou mitjà informatiu sempre és motiu d'alegria. I més quan es tracta d'una agència de notícies del país. La iniciativa és privada, però segur que té el suport oficial per tirar endavant.



Joaquim Pereira
President CEPA

Els empresaris portuguesos al Principat es mouen. Primer, creen una associació, després participen en la vida pública i ara arriben fins al Fórum d'Empreses Portugueses. La línia ascendent és notable.



Esbart Santa Anna
Grup de Dansa

Seixanta anys són molts anys de vida artística. Només per això els hem de felicitar. També, pels seus muntatges i, especialment, pel darrer, que vol recordar aquesta efemèrida de la seva història.

Les fotos dels lectors

Pot enviar com a carta al director fotografies de qualsevol situació que el sorprengui o de qualsevol deficiència que descobreixi als carrers de la seva parròquia o de qualsevol altra parròquia o ciutat que visiti. Envii-les a l'adreça electrònica redaccio@andorra.elperiodico.com i les publicarem a la secció dels lectors. Preguem als lectors que amb la fotografia especifiquin el lloc exacte i la data en què van captar la imatge, així com una breu descripció dels fets.



Bon pastor

La petita capella de la planta baixa del bisbat comença la missa. Hi ha només un fidel i dos concelebrants: el vicari general i el bisbe d'Urgell, únic al món jun-

tament amb el bisbe de Roma, que tenen poders temporals. Monsenyor Martí Alanís havia pres possessió com a bisbe d'Urgell l'any 1971, quan tenia 42 anys. El seu pontificat es va allargar fins al 2003, quan anava a fer-ne 75 i el Sant Pare acceptà la seva renúncia per motius d'edat. 33 anys de pastor de la diòcesi més extensa de Catalunya i de les més grans d'Espanya. Des de Viella fins a Ribes de Freser, des de Llívia fins a Balaguer. Molt extensa, però poc poblada, la meitat dels seus habitants viuen a la perla del bisbat, el Principat d'Andorra, on el bisbe deté els seus poders temporals. Quan ell arriba, el copríncep concentrava tots els poders; quan va marxar era exclusivament cap d'un Estat de dret. Ell volia que Andorra es dotés d'una Constitució democràtica, que con-

templés la separació de poders i una manera de fer plenament democràtiques, també amb sindicats; si els empresaris podien agrupar-se i defensar els seus interessos, els treballadors tenien el mateix dret. Va tenir opositors, però la Constitució es va fer. El país va manifestar per majoria el seu desig de tenir una Constitució i dos coprínceps. L'arquebisbe Martí, com el seu país, vivia una dualitat: era cap d'Estat però també pastor, com a succe-

Ell és un home savi, per tota l'erudició i per saber què cal fer en cada moment



sor dels apòstols. ¡Quantes vegades no haurà experimentat la soledat del que ha de prendre decisions! Però un pastor és un home de fe i segur que haurà implorat l'ajuda de Déu, demanant-li força per tirar endavant, per no defallir, per acceptar el sacrifici. Combinar el poder espiritual i el temporal no deu ser fàcil, perquè Jesucrist era rei, però no pas de la Terra sinó del cel. És cosa dels homes organitzar el Govern a la Terra. Per això, el càrrec de bisbe d'Urgell és feixuc. Cal fortalesa, enteniment clar, capacitat de comunicació i uns bons col·laboradors. Ell és un home savi, per tota l'erudició i per saber què cal fer. La saviesa dels homes prudents, que confien plenament en Déu. Ahir va fer 80 anys. ■

Historiador.
redaccio@andorra.elperiodico.com